

ни, «мозкові атаки», метод аналізу соціальних ситуацій з морально-етичним характером, ігри-драматизації та інші.

Аналіз науково-педагогічної літератури свідчить про те, що шляхи формування громадянської позиції молоді не повинні мати суто теоретичний характер. Саме тому серед інноваційних форм і методів виховання вчені особливого значення надають практичним, адже вони покликані сформувати у студентів навички і вміння брати участь у суспільному житті. До них можна віднести такі: інтерв'ю з активними людьми, зустрічі з громадськими та політичними діячами, участь у діяльності суспільних служб і волонтерських організаціях, публічні виступи з викладом власних поглядів та участь у політичних суперечках, дослідження у сфері суспільного життя, участь у складанні учнівських програм та проектів тощо.

Важливо пам'ятати про те, що виховний вплив має усе освітнє середовище. Саме тому важливо, щоб завдання громадянського виховання стали спільною метою усього педагогічного колективу та родини і вони тісно співпрацювали погоджуючи між собою свої дії, забезпечуючи виховний вплив як території навчального закладу, так і за його межами, а також здійснювали систематичний контроль цього процесу.

Висновки. Отже, на сьогоднішній день, в умовах гострої політичної кризи і соціальної нестабільності, перед вищими педагогічними навчальними закладами постає важливе завдання – формування не просто кваліфікованого професіонала, а перш за все свідомого громадянина, патріота, що може і повинен мислити критично, усвідомлювати власну відповідальність і проявляти правильну громадянську позицію. Саме такий вчитель здатний навіть у складний для українського народу час власним прикладом вчити своїх вихованців любові і поваги до власної країни, формувати у них громадянські якості і громадянську позицію.

Реалізація цього завдання можлива при цілеспрямованому і систематичному застосуванні основних шляхів формування громадянської позиції.

ВОСПИТАНИЕ, ОБРАЗОВАНИЕ И МИРОВОЗЗРЕНИЕ

Е.В. ПИЛИПКО, канд. филос. наук, доцент

*Харьковский национальный университет городского хозяйства
имени А.Н. Бекетова*

Все чаще мы слышим сетования коллег в сфере образования, дескать, современная молодёжь не достаточно образована, не достаточно воспитана, эле-

ментарные истины приходится объяснять на пальцах, что «два плюс два сложить не могут», пересказывают материал с горем пополам, а своей мысли, целостной и завершённой, нет, всё какие-то обрывки даже не идей, а впечатлений по поводу изученного, письменные работы творческого характера, в основной своей массе, не выдерживают не то, что стилистического, даже логического анализа, причём на уровне обыденного мышления, что уж говорить о высшем образовании.

Удивляться нечему. Всё воспитание и образование молодёжи - это прямое следствие современной системы образования, которая выстраивалась почти сотню лет. Современное образование имеет серьёзный недуг. Современное начальное, среднее и высшее образование поражены одним и тем же пороком. И порок этот - фрагментарность. Мозаичность. Лоскутность. Обрывочность.

Делается это так: в течение 11 лет школьного и 5 лет высшего образования развиваются в основном умения и навыки на уровне «услышь, запомни, повтори». На творческий подход не остаётся ни времени, ни возможностей при современной нагрузке образования. Более того, всё это при условиях либо слабых, либо отсутствующих междисциплинарных связей. Плюс к тому же каждые 45 минут, с перерывом на 10-15 минут ученики изучают новую дисциплину, не связанную с предыдущей. Иностраный язык, потом алгебра, потом история, после физкультура, химия, литература, физика, снова иностранный, черчение, родной язык (иногда два), изобразительное искусство, труды, геометрия, география. «И такая дребедень целый день». И на каждом предмете: даёшь отличный результат!

Существует ли лекарство от фрагментарного образования? Да. Это формирование целостного мировоззрения.

Целостное, концептуальное, тотальное, всеохватывающее мировоззрение развивающее мышление устойчивой, сильной, разносторонней личности - вот что нужно современному образованию.

Как этого достичь? Реформой. Какой должна быть реформа? Как можно более дешёвой и эффективной. Реформа только росчерком пера.

Концепция реформы целостного образования проста. Образование в сфере любой дисциплины должно быть непрерывным от начала до экзамена.

Например: «Седьмой-А» начинает изучать, скажем, географию, за 7 класс. В обычной системе течение года необходимо вычитать 60 часов географии. В новой системе те же 60 часов вычитываются в течение 2-х недель, по 5 дней подряд, по 6 уроков ежедневно. По завершении - экзамен. После этого «Седьмой-А» приступает к двухнедельному изучению другой дисциплины. И так далее.

Что это даёт? Это даёт эффект «погружения в проблему», «мозговой штурм». Это вырабатывает целостное представление о предмете. Целостное представление о разделе знаний. Формирует целостный образ познаваемого. Со-

знання ученика само виробляє вміння і навички концептуального мислення за рахунок повноти бачення образу предмета. Уміння бачити єдине в множині - це шлях до формування цілісної, сильної особистості з тотальним, всебічним мисленням.

Мислення, особистості, в яких множині знання пов'язано в єдиний, цілий і багатограничний ОБРАЗ буття. Тоді людина отримує і ОБРАЗОВАННЯ, і виховання сильної особистості, і розвиток умінь і навичок повноцінного мислення.

СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ ТА МОДЕЛІ СПІВРОБІТНИЦТВА У ВИХОВНІЙ СФЕРІ

О.Ю. ПРИЖКОВА, магістр, викладач

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Незупинний розвиток історичної парадигми у сфері освіти спонукає до розробки нових моделей і механізмів співробітництва у виховній сфері. Вони повинні базуватися на засадах вже отриманих знань, які можна назвати традиційними. А саме, численних заходах з формування необхідності у позитивному дозвіллі, соціально значущій діяльності, підготовці навчальних груп до внутрішньо університетських занять, проведення зустрічей задля обговорення прожитих етапів та цільової орієнтації на новий рік та інше.

Разом з тим, набувають великого значення нові підходи та методи у виховній роботі груп, що покликані на полегшення соціалізації в групі. Пропонується кілька напрямів з виховної роботи, такі як психолого-педагогічна ідеологія, синергізм педагогічного та навчального процесу, індивідуальних підхід до особистості у діалектичному зв'язку з групою.

Дуже важливим є напрацювання двостороннього зв'язку педагог або куратор - студент. Для досягнення цієї мети пропонується психологічна модель "Бачу-вірю-вчусь-функціоную". Е. Гомбрех в роботі «Мистецтво та ілюзія» (Art and illusion) пише: «Сприйняття являє собою інтенсивний процес, що заснований на наших очікуваннях та адаптації до ситуації. Замість того, щоб казати про те, що ми бачимо та знаємо, нам слід говорити хоч трохи більше про те, що ми бачимо та помічаємо. Ми помічаємо тільки тоді, коли очікуємо помітити це».

Те у що ми віримо залежить від багатьох факторів, таких як вік, соціально-економічний статус, освіта, країна проживання, індивідуальні якості.